

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1996-1997

19 DÉCEMBRE 1996

RÉVISION DE LA CONSTITUTION

Révision de l'article 59 de la Constitution

*(Déclaration du pouvoir législatif —
voir le « Moniteur belge » n° 74 du 12 avril 1995)*

AMENDEMENTS

N° 11 DE MM. DESMEDT ET FORET

(Sous-amendement à l'amendement n° 2 de MM. Erdman et consorts)

Article unique

A. Au premier alinéa, supprimer les mots: « faire l'objet de mesures de contrainte requérant l'ordre du juge ».

B. Entre le premier et le second alinéa, insérer deux alinéas nouveaux rédigés comme suit:

« Sauf le cas de flagrant délit, les mesures contraignantes requérant l'intervention d'un juge ne peuvent être ordonnées à l'égard d'un membre de l'une ou de

Voir:

Documents du Sénat:

1-363 - 1995/1996:

N° 1: Projet de texte transmis par la Chambre des représentants.

1-363 - 1996/1997:

Nos 2 et 3: Amendements.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1996-1997

19 DECEMBER 1996

HERZIENING VAN DE GRONDWET

Herziening van artikel 59 van de Grondwet

*(Verklaring van de wetgevende macht —
zie « Belgisch Staatsblad » nr. 74 van 12 april 1995)*

AMENDEMENTEN

Nr. 11 VAN DE HEREN DESMEDT EN FORET

(Subamendement op amendement nr. 2 van de heer Erdman c.s.)

Enig artikel

A. In het eerste lid de woorden «het voorwerp uitmaken van dwangmaatregelen waarvoor het bevel van een rechter is vereist» **schrappen.**

B. Tussen het eerste en het tweede lid twee leden invoegen, luidende:

« Behalve bij ontdekking op heterdaad kunnen de dwangmaatregelen waarvoor het optreden van een rechter is vereist, ten opzichte van een lid van een van

Zie:

Gedr. St. van de Senaat:

1-363 - 1995/1996:

Nr. 1: Ontwerp van tekst overgezonden door de Kamer van volksvertegenwoordigers.

1-363 - 1996/1997:

Nrs. 2 en 3: Amendementen.

l'autre Chambre, pendant la durée de la session, en matière répressive, que par le premier président de la cour d'appel sur demande du juge compétent. Cette décision est communiquée au président de la Chambre concernée.

Toute perquisition ou saisie effectuée en vertu de l'alinéa précédent ne peut l'être qu'en présence du président de la Chambre concernée ou d'un membre désigné par lui.»

Claude DESMEDT.
Michel FORET.

N° 12 DE MM. ERDMAN ET CONSORTS

Article unique

«Sauf le cas de flagrant délit, aucun membre de l'une ou de l'autre Chambre ne peut, pendant la durée de la session, en matière répressive (faire l'objet de mesures de contrainte requérant l'ordre d'un juge), être inculpé, renvoyé ou cité directement devant une cour ou un tribunal, ni être arrêté qu'avec l'autorisation de la Chambre dont il fait partie.

Pendant la durée de la session, seuls les membres du ministère public et les agents compétents peuvent intenter des poursuites en matière répressive à l'égard d'un membre de l'une ou de l'autre Chambre.

L'arrestation ou la poursuite devant une cour ou devant un tribunal à l'égard d'un membre de l'une ou de l'autre Chambre est suspendue pendant la session si la Chambre dont il fait partie le requiert.»

Disposition transitoire

Pour l'application du premier alinéa et aussi longtemps que la notion d'inculpation n'est pas définie dans le Code d'instruction criminelle, la disposition suivante est applicable :

«Le juge d'instruction procède à l'inculpation de toute personne contre laquelle existent des indices sérieux de culpabilité. Cette inculpation est faite lors d'un interrogatoire ou par notification à l'intéressé.»

beide Kamers, tijdens de zitting en in strafzaken, alleen worden bevolen door de eerste voorzitter van het hof van beroep op verzoek van de bevoegde rechter. Deze beslissing wordt aan de voorzitter van de betrokken Kamer meegedeeld.

Huiszoeking of inbeslagneming krachtens het voorgaande lid kan alleen geschieden in aanwezigheid van de voorzitter van de betrokken Kamer of van een door hem aangewezen lid.»

Nr. 12 VAN DE HEER ERDMAN c.s.

Enig artikel

«Behalve bij ontdekking op heterdaad kan geen lid van een van beide Kamers, tijdens de zitting, in strafzaken (het voorwerp uitmaken van dwangmaatregelen waarvoor het bevel van een rechter is vereist), in verdenking worden gesteld, verwezen of rechtstreeks gedagvaard voor een hof of een rechtbank, of worden aangehouden dan met verlof van de Kamer waarvan hij deel uitmaakt.

De vervolging van een lid van een van beide Kamers kan, tijdens de zitting, in strafzaken, enkel worden ingesteld door de ambtenaren van het openbaar ministerie en de bevoegde ambtenaren.

De aanhouding of de vervolging voor een hof of een rechtbank ten opzichte van een lid van een van beide Kamers wordt tijdens de zitting geschorst indien de Kamer waarvan hij deel uitmaakt, het vordert.»

Overgangsbepaling

Voor de toepassing van het eerste lid en zolang het begrip «inverdenkingstelling» niet wordt bepaald in het Wetboek van Strafvordering, geldt terzake de volgende bepaling :

«De onderzoeksrechter gaat over tot de inverdenkingstelling van elke persoon tegen wie ernstige aanwijzingen van schuld bestaan. Deze inverdenkingstelling vindt plaats ter gelegenheid van een verhoor of door kennisgeving aan de betrokkene.»

Frederik ERDMAN.
Roger LALLEMAND.
Hugo VANDENBERGHE.
Magdeleine WILLAME.

N° 13 DE M. VERHOFSTADT

Article unique

Remplacer l'article 59 proposé de la Constitution par ce qui suit :

« Art. 59. — § 1er. Sauf le cas de flagrant délit, aucun membre de l'une ou de l'autre Chambre ne peut, en matière répressive, être privé de sa liberté pendant la session qu'avec l'autorisation de la Chambre dont il fait partie.

§ 2. Sauf le cas de flagrant délit, pour toutes les mesures de contrainte autres que celles visées au paragraphe précédent, telles que les mandats d'amener, les perquisitions, les saisies, les repérages d'appels et les écoutes téléphoniques ainsi que les explorations corporelles, le juge d'instruction doit demander au préalable l'autorisation du premier président de la cour d'appel. Ce dernier statue sans délai, le procureur général entendu.

§ 3. En outre, en matière répressive, sauf le cas de flagrant délit, aucune perquisition ni saisie ne peut être effectuée à l'encontre d'un membre de l'une des deux Chambres qu'en présence du président de la Chambre dont le membre fait partie ou d'un membre désigné par ce président.

§ 4. Aucun membre de l'une ou de l'autre Chambre ne peut, pendant la durée de la session, être traduit en matière répressive devant un tribunal ou une cour que par les membres du ministère public, par les agents déclarés compétents par la loi ou sur renvoi par le juge d'instruction après constitution de partie civile. »

N° 14 DE M. VERHOFSTADT

(Sous-amendement à son amendement n° 13)

Article unique

Compléter l'article 59 proposé de la Constitution par un § 5, libellé comme suit :

« § 5. Le renvoi devant une cour ou un tribunal d'un membre de l'une des deux Chambres est suspendu en matière pénale, pendant la session, si la Chambre dont l'intéressé fait partie le requiert à la demande de ce dernier. La Chambre concernée se prononce sur cette demande à la majorité des deux tiers. »

Justification

Le présent amendement entend offrir une ultime garantie, sous la forme la plus épurée et la plus simple qui soit, contre le renvoi arbitraire d'un membre d'une des deux Chambres législatives devant une cour ou un tribunal.

Nr. 13 VAN DE HEER VERHOFSTADT

Enig artikel

Het voorgestelde artikel 59 van de Grondwet vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 59. — § 1. Behalve bij ontdekking op heterdaad, kan geen lid van een van beide Kamers, tijdens de zitting, in strafzaken van zijn vrijheid worden beroofd dan met verloop van de Kamer waarvan dat lid deel uitmaakt.

§ 2. Behalve bij ontdekking op heterdaad, dient de onderzoeksrechter voor alle andere dwangmaatregelen dan deze bedoeld in de vorige paragraaf, zoals bevelen tot medebrenging, huiszoekingen, inbeslagnemingen, het opsporen en aftappen van telefoongesprekken alsmede onderzoeken aan het lichaam, voorafgaandelijk de toelating van de eerste voorzitter van het Hof van Beroep te vragen. Deze laatste doet onverwijld uitspraak, de procureur-generaal gehoord zijnde.

§ 3. Bovendien kan in strafzaken, behalve bij ontdekking op heterdaad, geen huiszoeking noch inbeslagneming plaatsvinden tegen een lid van een van beide Kamers dan in aanwezigheid van de voorzitter van de Kamer waarvan dat lid deel uitmaakt of van een door die voorzitter aangewezen lid.

§ 4. Geen lid van een van beide Kamers kan in strafzaken, tijdens de zitting, voor een rechtbank of een hof worden gebracht dan door de leden van het openbaar ministerie, door de door de wet bevoegd verklaarde ambtenaren of op verwijzing na burgerlijke partijstelling door de onderzoeksrechter. »

Nr. 14 VAN DE HEER VERHOFSTADT

(Subamendement bij het amendement nr. 13 van de heer Verhofstadt)

Enig artikel

Een § 5 toevoegen aan het voorgestelde artikel 59 van de Grondwet :

« § 5. De verwijzing naar een hof of rechtbank van een lid van een van beide Kamers wordt, tijdens de zitting, in strafzaken geschorst indien de Kamer waarvan het lid deel uitmaakt zulks vordert op verzoek van dat lid. Deze Kamer dient hierover met een twee derden meerderheid te beslissen. »

Verantwoording

Huidig amendement wil in zijn zuiverste en eenvoudigste vorm een ultieme waarborg bieden tegen een willekeurige verwijzing naar een hof of rechtbank van een lid van een van beide wetgevende kamers.

Seul le membre concerné peut demander à la Chambre dont il fait partie la suspension de son renvoi devant le juge du fond.

La Chambre ne peut décider cette suspension qu'à la majorité des deux tiers. Cela se justifie compte tenu des lourdes conséquences d'une telle décision, qui ne peut être prise que lorsque des indices sérieux existent que le parlementaire en question est l'objet de poursuites arbitraires. Cela permettrait aussi d'éviter que pareilles décisions ne doivent être prises dans un esprit de «majorité-contre-minorité».

Alleen het betrokken lid kan het verzoek tot schorsing van zijn verwijzing naar de vonnisrechter vorderen van de Kamer waarvan hij deel uitmaakt.

De Kamer kan slechts met een meerderheid van twee derden beslissen hiertoe over te gaan. Zulks is verantwoord gezien de verstrekkende gevolgen van dergelijke beslissing, die alleen genomen kan worden wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat het betrokken parlementslid willekeurig vervolgd wordt. Het helpt ook te vermijden dat zulke beslissingen in een meerderheid-versus-minoriteit-sfeer moeten worden genomen.

Guy VERHOFSTADT.